

**SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA**

**KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI**

GSK-KPA-A-160/13

**Priština,
5. mart 2014. godine**

U postupku:

S. D.
D. 17 16
2.Z.
S.

Podnosilac zahteva/Žalilac

Protiv

N/A

Tužena strana/Tuženik

Žalbena veće KAI Vrhovnog suda Kosova, u sastavu Elka Filcheva-Ermenkova, predsedavajući sudija, Esma Erterzi i Sylejman Nuredini, sudije, u žalbi na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPPC/D/C/193/2013 (spis predmeta upisan u KAI pod brojem KPA13927), od dana 13. februara 2013. godine, nakon zasedanja održanog dana 05. marta 2014. godine, donosi sledeće:

PRESUDA

1. Odbija se kao neosnovana žalba S. D. na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPPC/D/C/193/2013, od dana 13. februara 2013. godine.
2. Potvrđuje se odluka Komisije za imovinske zahteve KPPC/D/C/193/2013, od dana 13. februara 2013. godine povodom zahteva upisanog u KAI pod brojem KPA13927.

Proceduralni i činjenični siže:

1. Dana 06. novembra 2006. godine, S. D. je podnela imovinski zahtev u Kosovskoj agenciji za imovinu (KAI), kojim je potraživala potvrđivanje prava korišćenja i ponovni posed imovine – poslovne prostorije. Ona tvrdi da joj je data dozvola da izgradi poslovnu prostoriju na parceli br. 7074, u Katastarskoj zoni Prizren. Površina poslovne prostorije je 35 m².
2. Poslovna prostorija se nalazi u Prizrenu, u ulici “Metohijska”, na mestu zvanom Železnička Stanica, zemljište pod br. 15. Ona je izjavila da je imovina u zahtevu zauzeta od strane R.K. iz M., Opština Prizren. Ista je izgubila posed nad poslovnim prostorijom zbog okolnosti koje su povezane sa oružanim sukobom na Kosovu u 1998/1999. godini, te je indicirala da je datum gubitka bio 12. jun 1999. godine.
3. U prilogu njenom zahtev, ona je dostavila kopiju Odluke br. 04/4-351-195, izdate 01. oktobra 1992. godine od strane Opštine Prizren. Kopija odluke ustanovljava da je podnosiocu zahteva data lokacija da postavi privremeni objekat na katastarskoj parceli br. 7074, Katastarske zone Prizrena, ulica “Metohijska”, na mestu zvanom Železnička stanica, deo zemljišta br. 15, kako bi obavljala aktivnosti (koje nisu specificirane) u vremenskom periodu od 10. godina, od dana donošenja odluke.
4. Imovinski zahtev je upisan u KAI pod brojem KPA13927.
5. Dana 26. marta 2007. godine, službenici KAI su otišli na mestu na kome se nalazila imovina u zahtevu te su našli da je ista zauzeta od strane F. M., koji nije tvrdio zakonsko pravo nad imovinom u zahtevu i potpisao je obaveštenje o učešću. U 2010. godini, KAI je ponovo izdala informacije povodom imovinskog zahteva, ovoga puta putem objavljivanja zahteva u Listu za obaveštenje br. 3 i Biltenu UNHCR kancelarije za imovinu. List i bilten su ostavljeni u Opštini i u Opštinskom sudu u regionu i u Katastarskoj kancelariji u Prizrenu. Kopije istih su takođe ostavljene u Regionalnoj kancelariji UNHCR, Ombudspersonu, ICO i CPRK.
6. Na osnovu izveštaja o verifikaciji od dana 15. oktobra 2007. godine, navedena odluka 04/4-351-195, izdata 01. oktobra 1992. godine od strane Opštine Prizren, je pozitivno verifikovana od

strane KAI ekipe za verifikaciju. Tokom traganja za parcelom br. 7074, KAI je jedino našla parcelu br. 7074/3, koja je na osnovu Certifikata o pravima nad nepokretnom imovinom br. P-71813068-07074-3, izdatog dana 31. maja 2011. godine, od strane Katastarske zone u Prizrenu, Opština Prizren, upisana kao imovina u društvenoj svojini.

7. Dana 13. februara 2013. godine, Komisija za imovinske zahtev Kosova (KIZK) je svojom odlukom KPPC/D/C/193/2013, odbacila imovinski zahtev zbog nedostatka nadležnosti. U obrazloženju odluke, KIZK je indicirala da je na osnovu dokaza podnosilac zahteva ima privremeno pravo korišćenja imovine u zahtevu te je prema tome jedino bio ovlašćen da podigne pokretni objekat na imovini u zahtevu.
8. S toga, imovina u zahtevu se treba tretirati kao montažni objekat u smislu člana 9 Zakona o imovini i drugim stvarnim pravima (Zakon br. 03/L-154). Sa druge strane, u smislu člana 3.1 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079, KIZK nije nadležna da odluči nad nepokretnom imovinom.
9. Dana 21. maja 2013. godine, odluka je uručena Svetlani Domazetović te je ona uložila žalbu pred Vrhovnim sudom dana 20. juna 2013. godine (u daljem tekstu: žalilac).
10. Žalilac je objasnio da je izgradila poslovnu prostoriju sa čvrstim materijalom kao stalnu zgradu, koja je inkorporirana u zemljište, na osnovu odluke br. 01-011-84, izdate dana 08. decembra 1992. godine od strane Opštine Prizren, na osnovu koje joj je dodeljeno zemljište na 10 godina i odluke br. 04/4-351-195, izdate dana 01. oktobra 1993. godine od strane Odeljenja za urbanizam, komunalije i stambene usluge i Građanski inženjering, na osnovu koje joj je data lokacija za izgradnju poslovne prostorije.
11. Prema tome, ona tvrdi da je odluka KIZK zasnovana na pogrešnom i nepotpunom utvrđivanju činjenica i da KIZK nije uspela da ustanovi da je zgrada bila pokretna imovina, a ne nepokretna imovina. Odluka na koju je uložena žalba se oslanja na pogrešnoj primeni materijalnog i proceduralnog prava. Žalilac traži da Vrhovni sud donese odluku kojom bi se ustanovilo da ona ima pravo ponovnog poseda nad navedenom poslovnom prostorijom.

Pravni obrazloženje:

12. Žalba je uložena u vremenskom roku od 30 dana kao što je predviđeno Zakonom (član 12.1 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079).
13. Nakon pregleda spisa predmeta i navoda žalioca, u smislu člana 194 ZPP, Vrhovni sud nalazi da je žalba neosnovana.
14. KIZK je tačno ocenila dokaze kada je odlučila da imovinski zahtev spada van okvira svoje nadležnosti. KIZK je dala potpuno, jasno, obimno, tačno i prema tome zakonsko objašnjenje i pojasnila ključne činjenice tačne odluke.

15. U smislu člana 3.1 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079, podnosilac zahteva ima pravo na nalog Komisije za ponovni posed imovine ako podnosilac zahteva ne samo dokaže svojinsko pravo ili pravo korišćenja nad privatnom nepokretnom imovinom, već takođe dokaže da ona/on nije u stanju da uživa to imovinsko pravo iz razloga okolnosti koje su direktno povezane ili rezultiraju iz oružanog sukoba koji se dogodio na Kosovu između 28. februara 1998. godine i 20. juna 1999. godine. U smislu ove odredbe, sledi da je nadležnost Komisije za imovinske zahteve Kosova kao i Vrhovnog suda isključivo ograničena na rezoluciju i rešavanje svojinskih zahteva za nepokretnu imovinu, uključujući poljoprivrednu i komercijalnu imovinu.
16. Nesporno je to da na osnovu odluke br. 04/4-351-195, od dana 01. oktobra 1992. godine, Odeljenja za urbanizam, komunalije i stambena pitanja i civilnog inženjeringa Opštine Prizren, ustanovljeno da je podnosiocu zahteva dodeljena lokacija za izgradnju poslovne prostorije na parceli br. 7074, u ulici "Metohijska", na mestu zvano Železnička Stanica, zemljište br. 15. Dozvola je data za privremeno postavljanje prostorije na parceli, koja je smatrana kao pokretan objekat-prostorija.
17. Vrhovni sud takođe smatra da je imovina u zahtevu na osnovu člana 9, stav 1 Zakona o imovini i ostalim stvarnim pravima (Zakon br. 03/L-154) pokretna objekat. Na osnovu ove zakonske odredbe, rezultira da privremeni montažni objekti, kiosci, i privremene montažne izgradnje, kao u konkretnom slučaju, se ne smatraju nepokretnim objektima. Što više, član 14, stav 1 i član 26, stav 2 Zakona o građevinskom zemljištu (Službeni glasnik SAPK br. 14/80) predviđaju da kada nadležni organ obavli dodelu na privremeno korišćenje za privremene potrebe predlagača za postavljanje privremenog montažnog objekta, onda taj organ ima pravo, po potrebama urbanističkog planiranja, da pomeri taj objekat u ličnim troškovima korisnika. Privremena prostorija čak ne može biti predmet priznavanja imovinskog prava niti može biti upisana u imovinskom registru katastarske kancelarije.
18. Prema tome, odluka na koju je uložena žalba se ne sastoji od bilo koje povrede niti pogrešne primene materijalnog i proceduralnog prava. Takođe, ova odluka nije zasnovana na pogrešnom i nepotpunom utvrđivanju činjeničnog stanja, kao što žalilac navodi.
19. Ova presuda ne prejudicira pravo podnosioca zahteva da potražuje svoja prava pred nadležnim sudovima.

Pravni savet:

20. U smislu člana 13.6 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079, ova presuda je pravosnažna i primenljiva te se ne može napasti putem redovnih ili vanrednih pravnih lekova.

Elka Filcheva-Ermenkova, EULEX predsedavajući sudija

Esmā Erterzi, EULEX sudija

Sylejman Nuredini, sudija

Urs Nufer, EULEX zapisničar